

CSIKMEGYEI HIRADÓ

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI HETI LAP.

ELŐFIZETÉSI DIJAK:	SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:	HIRDETÉSI DIJAK
Egész évre . . . . . 6 korona. Félévre . . . . . 3 korona. Egyes szám ára 14 fillér. — Megjelen minden szerdán.	Vár-utca, hova a lap szerelmi részét illető közlemények és hirdetések küldendők. — Kéziratok nem adtnak vissza.	oltói díjazásuk szerint lesznek megállapítva. Kereskedők és iparosok többszöri hirdetésnél árkedvezményben részesülnek. Nyilatár petit sora 30 fillér.

Október 6.

Néma fájdalom, a legmélyebben nyilatkozó hazaszeretet, igazi kegyelet az aradi vértanúk emléke iránt azok, melyek a mai szomorú évfordulón a honfi keblét hevitik.

Küzdöttek diésőn, félelmet nem ismerve s a legyőzetés után sorsuk a halál, az iszonyatos kivégzés volt, a melyet a zsarnoki önkény oly kegyetlenül mondott ki rájuk és hajtott végre.

Egy nemzet szabadságáért harczoltak, annak békóba, bilnesekbe szoritása ellen emeltek kardot, szálltak sikra az elnyomó hatalom ellen; csatájuk az igazi honfiai lelkesedés, az önzetlen hazaszeretet csatája volt, de a hatalmas számnak hosszú, diadalmas küzdelem után sem tudtak ellenállani s a fegyvert, mely hirt, diésőséget hozott egy egész nemzetre, a mely csodálttá tette a magyar nevet az egész világon, — kénytelenek voltak letenni s a zsarnokság a most már fegyvertelenekkel önkénye szerint a legkegyetlenebbül járt el.

A tizenhárom félistenre, a sza-

badságharex 13 diéső tábornokára mondta ki a semmit tekintetbe nem vevő ellenséges bíró a halált, 13 nagy férfian egyszerre hajták végre az iszonyatos, a vérfagyasztó ítéletet. De a zsarnokság bitófája ép úgy, mint a golyó a mely a nemes életeket kioltá nem gyalázatot, a mint a zsarnokság akarta — hanem fényt, magasztos fényt, egy nemzet hálóját, kegyeletét árasztá a megdiésültek nevére. Az utókor imába foglalá a 13 nevet s az aradi Golgotha bűnsujtató helyévé változott át a haza fiainak, a hol ezrével meg ezrével jönnek össze e szent napon adózni az ő emléküknök.

Borulj le magyar az aradi vértanúk emléke előtt s rebogj hálaimát azoknak a megdiésült félisteneknek, a kik hazájukért oly diésőn tudtak meghalni. Gondolataidban menj vissza arra a korra, a midőn szabadságot, nemzeti létedet el akarták ragadni, a midőn a magyar nevet — melyet egy ezredév küzdelmi glóriával vontak körül — ismereni nem akarták, a midőn azt mondották, hogy neked itt semmi jogod sincs, alkotmányra igényt nem tarthatsz, s midőn azok a léglelkű férfiak ezt túrni

nem tudván — mert nem is türheték — fegyvert ragadtak a szabadság védelmére s végig küzdöttek egy olyan harcra, a melyben a kisebbség a honszeretet lángjától melegítve, a nagyobb, a hatalmasabb ellen annyi diéső e-átával küzdött s csak egy idegen hatalom tudta azt legyőzni. A hitattal emlékezz vissza azokra, a kiknek a legyőzetés után csak a halál s a senyvesztő hörtön juta osztályrészül.

Foglald imáidba a 13 vértanunk a nevet, a kik ezelőtt 51 évvel a te szabadságodért, boldogságodért oly iszonyatos halállal multak ki.

Tekintsünk vissza multunkba s az a hosszú ezredév több ilyen szomorú ünnepet fog felmutatni, mint a mennyi örömmel teltet; de éppen ezek a szomorú emlékü napok voltak, a melyből a diéső nemzeti lét fakadt. Nekiünk minden talpalatnyi földet vérel kellett megszerezni, megtartani; mindenikhez a hősök vére tapad s a vértanúk diéső halála szenteli meg történelmünket.

Az ilyen szomorú évfordulókat kell nekünk jól szívünkbe vésni, hisz ezekből fakad diésőségünk is.

TÁRCZA.

A névtelen patak.

Írta: Vérés Lajos.

Erdők között, a domb alatt.
Hímes réten patak halad.
Krisztály vize, gyönyörű habja
A pázsitot táplálgatja.

Hokrai közt matlarsereg
Játékosok és csicsereg;
A havasok bájos keble
Örömdallal mindig tele.

Igás jószág ide siet
Inni ezt az áldott vizet;
A juh is itt mosva gnyájt
S pázsitornak is hűs italt íd.

Habjai közt fürge halak
Egyelőznek, játékosznak;
Kacsa-nyú kicsinyivel
Boldog nyarat tölt itten el.

A vándor is botér ide,
Ha égeti a nap heve,
S felléltívén álom itál,
Tovább halad síttytel, dallal.

Egyhít, gyógyít majd minden bajt,
Lejebb még egy malmot is hajt;
S holdogán a malom alatt
Más folyóba bele szakad.

Élet, öröm lakja partját
S még se tudják, hogyan hívják;
Névtelenül terjeszti itt
Haljainak áldását.

Oly jötevű kedves képe,
Ki nem vágyik a hírnévre;
Szíve jót tesz mindenkivel
S névtelenül nyugszik majd el.

Egy kép a multból.

A kisebb falvak lakói valamennyien ismerik egymást s bármi történjék is egyik vagy másik családban, azt néhány pillanat alatt az egész falu lakossága tudja.

Az már megszokott dolog a lakók között, hogy ha valamit észrevesz a szomszédasszony, azt elmondja a komáasszonynak, az meg a sógorasszonynak s a hírről gyorsan tudomást vesz mindenki. Hogy a szomszédasszony által mondottakhoz egy kicsit hozzátesz a komáasszony, az ismét nagyobbítja a saját fantáziája szüleményével s tovább adja a sógorasszonynak, az meg ismét csak ugy cselekszik, s midőn az utolsó szomszédasszony fülébe is eljut a hír, akkor már a borsból alma lett.

Az a jó sajátsága van meg az ugynevezett „csepű-telegráfnak, hogy a semmitmondó hírek-ből szenzációkat csinál.

Most is arról beszélnek a komáasszonyok.
— Hazajött Pestről a szomszéd fia, látta-e komáasszony — szölt a koritésen állt egy tüzről pattant menyecske. — Jaj, hogy megemheresedett, milyen nagy ur lett. Ugy hallottam, hogy már fiskális; letette az utolsó nagy vizagát is.

— No hát akkor nem sokára meg is házasodik azt hiszem. Hiszi-e kedves kománé hogy

Jánoska — hét én már csak ugy szólitom most is — még Pestről fog vagy egy szép kisasszonyt elvenni feleségül. Jaj, ott szép leányok vannak, kisasszonyok; nem kell neki a mi falukból való szegény leány.

De bizony én azt nem hiszem.

— Nem-e? — Ugyan mondja el, mit tud no, édes kománé?

— Hát én nem tudok semit; de azt láttam, hogy meglátogatta a szomszédjuk Juliskáját.

— Ugy-e? . . . No, az talánna hozzá, tanító leánya, aztán kényes is épen neki való — felelé Tótné asszony s aztán sietett a hirt tovább adni. Az utolsó szomszéd már a lakodalomról is beszélt.

Abonyi Lajos még serdülő gyermek volt, midőn Pestre került tudományát gyarapítani s most mint szép deli ifju került haza, közben az ügyvédi oklevéllel.

Volt is öröm, midőn megérkezett. Édes anyja valóságos irtó háborút indított a majorságok és a kis mulacok ellen, hogy kedves fiának izletes talatokkal szolgálhaason.

Édes apja csak hámulta a fiut. Önmagát látta megifjodni benne. És visszagondolt az elmúlt idökre, mikor ő is ifju volt, mikor neki is ilyen szép kis fekete bujusza volt. Hej, akkor bizony jobb világ volt! . . .

Előd közben aztán száz és száz kérdésre kellett válaszolni a jó szülöknek

A fiu pedig olyan készséggel felelt még az együgyű kérdésekre is. Nem mosolyodott el azokon.

A miért az a dicső 13 tábornok meghalt, ma már valósulva van s a boszúérzet, a mely haláluk felettán egy pillanatnyira is helyet foglalt keblünkben, szent lelkesedéssé változik ő irántuk, a kik a nemzet szabadságát vérükkel váltották meg.

A hosszú elnyomatás után az ő vérükből fakadt a feltámadás s az eszmék, a melyekért vértanúságot szenvedtek, az ő hitőfijuknál nem veszték el, hanem újból előjöttek és megvalósultak s a nemzet, melynek légköre tisztult a leigázás után újból felébredt — a mai napon odaburult az ő oltáruk elé, azou tönjéneez és azon áldja az ő szent nevüket.

S míg szent áhitattal ünnepeljük a tizenhárom emlékét, tegyünk egy szent fogadást, hogy az ő elhamvadhatlan dicsőségük iránt a kegyeletet oly mértékben tartjuk fenn, a mily mértékben szerették ők ezt a magyar hazát, igérjük, hogy az ők példájuk által vezéreltetve, nem tesszünk semmi olyant, a mi a haláluk által megszentelt hazára nézve beestelenítő lesz s az utókort tanítsuk meg az ő irántuk való lankadatlan tisztelet ápolására, mert azok emlékének, a kik a haza szabadságáért életüket tudták odaadni — élni kell mindaddig, a míg egyetlen egy magyar ember él a földön.

S Ti dicső vértanuk, a kiknek az a bitófa s az aradi vársánczban a fegyverből kiröppenő golyó az eget nyitá meg — fénykörötökből tekint-

setek le a megváltott magyar nemzetre, a mely a ti neveteket áldja s álkani fogja mindörökre s fogadjátok egy nemzet örök háláját, a mely forró szent imába fűzve száll fel csillag-honolokba, s örökös szemeket terjeszszétek ki e hazára, a melynek a ti halálotok által megjelölt alapon magynak, boldognak kell lenni.

Rp.

Ősz van.

A vilám madárdal, a feeskék kellemes esieseregélye már megszűnt, a sárguló levelek daczára a verőfényes időnek, mindjobban és jobban adják tudunkra, hogy az a napfény, a mely a nyarat igyekezik újból elővarázsolni, csak csalfa áltatás mert a természet változásai, a sárguló erdők, az éneklő madarak elköltözése meghamisítatlannal jelzik az őszbeálltát, a mely annak a hosszú rideg télnek csak előkészítője.

Ez az ősz, az a bágynai kezdő napugár s a természetnek minden tekintetben való hervadása oly szöpen jelzi az emberi életnek egyik kerét, a melyet sokan a munkálkodás, az emberi erők gyengülése korának neveznek. Azonban úgy hiszem ezt egy kissé hibázom, mert ez a koraz, midőn az ember öszülő hajjal bár, de mindenemmi mulatságtól, messzebbre menő szorakoztatástól távol tartva magát a komoly higgadt ész megfontolásával, egy munkássággal, becsülettel átküzdött ifju élet után az azon korban szerzett ismereteket minden ifju hévtől menten használhatja fel csalódljának, hozzátartozóinak az emberi társadalomnak és hazájának boldogítására és előmozdítására. A levelek sárgulása, a természetben az emberi kornál a haj öszülését, ősszel a természet kihálása, a madár ének megszűnése az emberi korban a vilámabb, zajosabb mulatságok eltávolozását jelenti de ez nem azt teszi, hogy ezzel az emberi munkáságnak hanyatlása is bekövetkeznék. — Söt

épen az élet őszén lehet leginkább a tevékenységet az egyes, a társadalom és a haza érdekeinek minél hathatósabb előmozdítására forgítani, mert a hivataloknál mai napig követett kinevezési rendszer mellett nagyon sok esetben és a legtöbb ember ezen korban jut oly magua állásba, a hol hazája javát még nagyobb mértékben szolgálhatja. Nem azt mondom ezzel, hogy azt talán már előbb is nem lehetné, hisz munkássága által épen előbb a fiatal korban készítheti elő azt az alapot, a melyben aztán később kifejtheti tevékenységét, s az adja meg; a lökést a későbbi előhaladáshoz.

Épen ezért úgy kell megelőző életünket berendezni, hogy unajd az élet őszén is igazán megfelelhessünk azon követelményeknek, a melyeket az egyén, a család és haza érdekei követelnek, s ne legyen majd ez a kor — az élet őszé — ránk nézve a természet kihalása.

Előfizetési felhívás.

Háromnegyed év multával s lezajlása után, az új negyed év kezdetén, midőn előfizetésre kérjük fel olvasóinkat — úgy hisszük, hogy ezt méltán tehetjük és nem tarthatunk attól, hogy valaki az előfizetési díjat kidobott pénznek tartsa.

A székely nép érdekeinek előmozdítását, a csiki viszonyok istápolását s az elharapodzó bajokon az irányadó körök felhívása, figyelmeztetése által való segítséget tüztük ki zászlónkra, a mely habár csak háromnegyed éve is lobog, a kitzűött célra diadalt és nem lealízatatást, porba sújtást hozott. S ha nem is a tükély magas fokán valósitottuk is meg kitzűött céljainkat, az a tudat, hogy fáradságot nem kímélve, megfeszített erővel törekedtünk annak oly irányban és oly fokon megvalósítására, hogy most midőn a negyedik év-

Ebéd után kiki dolga után látott s János meg hátra ment a kerthe, megnézni, hogy mi lett az általa ültetett kis gyümölcsfákbal.

Azok már szép fákká fejlődtek s gyümölcsöt is teremnek.

A mint a fakat nézte, eszébe jutott neki az a szép barna leányka, ki neki a fiatal eseméteket üntözgetni segített. Vajjon él-e még? Szép lehetett belöle... Szemei oly szépek-e? — gondolkozott János. — Vajjon ő gondolt-e rám? elfeledett-e?... Oh, hisz olyan régen nem láttuk egymást!...

Csakhamar megkapta a kérdésre a választ, miről atyjától nem kérdezett.

A szomszéd kertben megcsendült egy szép népdal. Juliaka énekel.

Imerős hangok voltak ezek. Az ifju úgy örült e hangok hallatára, mint a kis gyermek kinek kalitkában levő madara először énekel. Midőn az ének elhangzott, valami úgy készlette, hogy menjen és nézze meg a leányt, beszéljen vele

A belső hangnak engedett.

Lassan kinyitotta a kerítés ajtaját s óvatosan lépdelt a kekeny ösvényen a leány felé, ki a padon ülve mészolt.

Midőn odaért a felé háttal ülő leányhoz, a gyönyör megreszkettette testét, valami édes borzalom futott tagjain végig. Ily közel hozzá az a leány, kit annyiszor látott álmában, ki annyi álmatlan éjjelakát okozott neki. — És minő alak!

Kézelebb lépett hozzá s kezeivel eltakarta a leány szeméit a kérdezte:

— Ki vagyok?

— E hang!... Nem, nem lehet, ő nincs

itt — szölt a leány s gyöngéden eltávolította szeméit eltakaró kezeket és megfordult.

— János! — mondá meglepetve s areza lángha berült.

Oh, minő szép volt a lángoló arezu, csillagó szemű leány!

— Ennyi szépség, ennyi báj láttára elszökdült az ifju s alig birt szóhoz jutni.

— Igen, én vagyok, Juliaka, a maga játszó társa. Emlékszik rám?

— Hogyne emlékezném. Sokszor gondoltam önre — felelt a leány s olyan szelíden nézett az ifju szemébe.

— De én még álmodtam is, nemcsak gondoltam kegyedre.

A leány hálásan nézett az ifjura s az elkapta a kis kezeket és sorba csókolta a rózsás ujjacskákat.

— Emlékszik-e, mikor a kerthe gyümölcsfákat ültettünk és azokra, a miket akkor beszél-tünk? A csemétek már megnöttek és gyümölcsöt termenek. A gyermekből, belőlünk ifjak lett-ek, s mit mint gyermekek fogadtunk, most nem tehetjük meg.

— Nem tehetjük meg? — kérde a leány fájdalmas hangon.

— Nem, Juliaka, nem! Van egy más valami, ami előbb való a mi boldogságunknál, kinek boldogsága még is csak a minék, — a haza.

És itt az ifju arcáról az ihlet szent lángja sugárzott alá a „haza“ említésére s a leány olyan szépen látta az ifjut, midőn az kiegyenesedve a hazáról beszélt.

— Ellenségeink kiirtással fenyegetnek s mi nem fogjuk fejünkét a hóhér hárd alá hajtani, hogy aztán a böszült rablócsorda szilaj nóták

közt ülje meg torunkat! Holnap megyek én is, hová a férfinak kötelessége menni: hazát védő katonának. És ha elesem a dicsőség mezején, hol a holtakat küzösi sirba teszik s a domb fölött a kegyelet a névtelen hősknek emléket állít, jer el szerelmem a lellem suogni fog neked, hogy tégedet szerettelek egyedül s lelkemben a „nostalgia“ szent lángja az irántad érzett szerelmemből fakadt.

A tudósok mondják: „nosztalgia“ a nép, a hazaszerető, mely föllángol, hevít, most ennek adom át magamat.

A leány nem szólt semmit, szeméi előtt véres csaták, futó ellenség, füstalgó romok s vérvöröre featett ég lebegett. Aztán látni vélte kedvesét vérezni s iszonyu szomjijal küzve a vérmézőn s epedő ajkán az ő nevével álomlani meghalni.

Szemét eltakarta és sirt.

Az ifju ismét úgy beszélt hozzá mint régen, mikor még gyermekek voltak s vigasztalta, le-törtülte könyeit. Zsebéből egy fényképet vett elő s oda nyujtotta a leánynak: Tartad meg Juliaka ezt emlékül. Én most megyek, mert atyámékat is elő kell készítenem. Hajnalban indulok.

— Menj János, menj! A férfinak a csata-téren a helye. Én nem fogok sírni csak imádkozni érte, s midőn minden csendes lesz, megtalálaz engem itt s akkor boldogok leszünk. És leoldta nyakáról a kis arany pénst, melyet anyja, mikor keresztelték tett nyakára: az emlényt s odaadta távozó kedvesének, hogy védje meg őt a golyók záporában.

Még egy csók, egy üléls s a kis kertkapu bezárult közöttük.

Vége következik.

negyedre új előfizetést nyitunk, hátranézhetünk az elé és kérhetjük olvasóink becses támogatását továbbra is arra, hogy előfizetéseiket megújítani sziveskedjenek.

Előfizetési feltételek:

1. Egész évre . . . . . 6 k. — f.
2. Fél évre . . . . . 3 k. — f.
3. 1/4 ed évre . . . . . 1 k. 50 f.

Hazafias tisztelettel:

A CSIKMEGYEI HIRADÓ
szerkesztősége és kiadóhivatala.

Mindenféle.

— **Eljegyzés.** Ávéd Antal gyergyóalfalvi nagybirtokos és kereskedő f. évi október 6-án eljegyezte Kovács Mózes csikmaddfalvi községi tanító és anyakönyvvezető leányát Annuskát.

— **Október 6.** Az aradi vértanúk és gróf Bathányi Lajos emlékére kegyeltes ünnepélyt rendezett a csikmaddfalvi róm. kath. főgimnázium derék önképző-köre. Az ünnepély f. hó 7-én d. u. 3 órakor kezdődött a főgimnázium rajztermében, melyet zafoltság töltött meg a közönség. A Szózat sikerült elnéklése után Daragus András önképzőköri elnök tartott csinos beszédet, érdemük szerint méltatva a nemzet vértanúit. Ifj. Ábrányi Kornél „Október 6.” című költeményét Mánya Antal VIII. oszt. tanuló szavalta el igen szép sikerrel. A „Boccaccio”-ból egy részletet igen szép eredménnyel adtak elő Ince György VIII., Kerekes Gyula VII., Fejér István VII., Szultán János VII. és Sprencz György V. oszt. tanulók. Szabó Jenő „Még egyszer” cz. költeményét Schlott Győző VIII. oszt. tanuló szavalta el szép tudással és kiváló gyakorlottsággal. A férfikar „Csak gyönyörű nemzet ez a magyar nemzet” szép éneke után Fuchs Herman VIII. tanuló Bajza József „Apotheosis”-át adta elő fiatal lelkesedéssel és meleg tüzzel. A Hymnus lelkes elnéklésével véget ért a kiválóan szépen sikerült ünnepély a közönség „Jaj be szépen sült az őzi nap sugára” borús hangjai mellett távozott. Nagy elismerést érdemel az önképzőkör, hogy hazafias kegyeltesnek a lús évforduló alkalmából ily szépen adott kifejezést.

— **A ki Vasvári Pált megölte.** A letlnt szomorú idők egyik szereplője Zeflea Péter román paraszt f. évi szeptember 25-én meghalt Topánfalván. Ez az ember volt az, ki Fontinelnél Vasváry Pált, a magyar szabad csapat vezérét 1849 július 18-án megölte. Temetésén nagy számmal jelentek meg a környék lakosai. Zeflea Péter elbeszélte sokszor a szomorú emlékü fontineli síkon végbement esetet és Vasváry Pál halálának körülményeit. Akkor ő még fiatal 23 éves legényember volt, de halála napjáig élénk emlékezetében volt az a mézarlás.

— **Jubiláns tanító.** Csizsér Pető csikszépvízi igazgató tanítónak 35 éves tanítói, illetve Csik-Szépvízen töltött 25 éves igazgató-tanítói működését ünnepeli meg folyó hó 25-én a csikszépvízi iskolaszék és tantszék. A hosszú eredményes derék munkásság méltó jutalma lesz ez ünnep, melynek programja a következő: 1. D. e. 10 órakor ünnepélyes felvonulás szent-misére. 2. „Himnusz”, éneklés az énekkar. 3. Megnyitó Beszéd, tartja Lakatos Mihály tanító-egyesületi elnök. 4. Alkalmi szavalt, előadja Péterfy Árpád. 5. A jubiláns érdemeinek méltatása és életrajza, László Péter egyesületi főjegyző által. 6. Az emlékek tárgya átadása, Fejér János iskolaszék elnök által. 7. Üdvözlések. 8. „Szózat” éneklés az énekkar. 9. Az ünnepély bezárása.

— **Tűz.** Megrázkodtató tüzezet történt. f. hó 2-án Csik-Tusnád közegében Bencze Pál háza éjjel két órakor meggyuladt a míg a házbeliek felébredtek, addig már lángban állott az

egész ház, úgy, hogy Bencze Pálné alyos égei sebeket kapva alig tudott kimenekülni; azonban egy 4 éves és egy 2 éves leány gyermek benn égett. A szerencsétlen asazonny most a csikszere-dai kórházban ápolják, állapota válságos.

— **Lopisszagott csárdás.** Szópen vagyunk, ha már sajt házánkban lépten-nyomon nemzeti érzetünkben sértegetnek bennünket. Szeptember ber hó elején Hollóban az oláh intelligencia bált rendezett, melynek rendjén a csárdás is felvétellett a tánczok közd. A mint a zenészek rábuztak a csárdásra, egy fiatal emberekből álló társaság zajongani kezdett, s midőn egynehány pár, daczára a nemtetzés-nyilatkozatoknak tovább járta a csárdást, a társaság éktelen piaszegebe tört ki és hangos kiáltozások között abhahagyni kényszerítette a csárdást. Maguk a jelenlevő oláh polgarok megretelték a dolgot és küvetelték a csárdás folytatását, mire a zajongók tüntetőleg eltávoztak.

— **Tűz.** Folyó hó 7-ére virradólag Csik-Szent-György—Ujfalu közegében tűz ütött ki, minek következtében tíz ház, gazdasági épületekkel együtt leégett; mely alkalommal egy kis gyermek is benn égett. A tűz vigyázatlanságból keletkezett.

— **Beförés egy takarékpénztárba.** Az Afendákiszok civilizációja már Gyergyóban is eljutott. Október 2-án éjjel ugyania Gyergyó-Ditróban a piacon levő takarékpénztárba ismeretlen tettesek betörték. Benu a pénztári szoba lámpáját meggyújtván, a Wertheim-szekrényt fészogetni kezdték: de nem tudták felnyitni s így semmi kárt se tehettek. A lámpa még reggel is égett s a szolga úgy 7 óra tájban vette észre a tolvajlás kísérletét. Az eset a csendőrséghez tétetett, látha így felfedezik a ditrói Afendákiszokot.

— **Ökr tolvajok.** Luczko Ferencz a Dávid Antalé és Portik János bakai ifjabb valami szép szerével Moldovából 5 oláh ökrüt hajtottak haza. Itthon a tizes tanácsost, Csörtán Jánost, tévutra vezetve, sikerült rávenni arra, hogy adjon nekik igazolványt, hogy az ellopott állatok a tetteseknek sajt tenyésztéseik. Ezen igazolvány alapján a Remete közeg házánál levő irodaszolga barom utlevelet állított ki s a marhákat előbb Gyergyó-Szentmiklóra hajtották a vásárra, s hol egy darabot el is adtak. Október 2-án egész batran a ditrói heti vásárra hajtották a meg maradt négy darabot. Itt azonban rajta vesztettek, mert Csabi József és Kelemen Antal szemes rendőrök előtt azonnal gyanusoknak tüntek fel az állatok s a marha leveleket átvizsgálván, azok leírása nem egyezett meg az állatokkal. Az ökrhajtokat azonnal letartóztatták s a további nyomozás végett átadták a csendőrségnek.

— **További mozgalom a székely fiuk ügyében.** Az ipari pályára helyezett és ez után helyezendő székely fiuk ügyének további vezetése tárgyában Benedek Elek ismert írök és Borszöki Soma ny. miniszteri tanácsos folyó hó 6-án Marosvásárhelyre utaztak, a hol 7-én az ipar kamarában értekezletet tartottak ez ügyben.

— **Arcképes igazolványok az 1900. évre.** A m. kir. államvasutak igazgatóságától vett értesítés szerint, a folyó évre szóló féláru vasuti jog váltásra jogosító arcképes évi igazolványok ahiból a czéliből, hogy az 1901. évre idejekorán érvényesíthetők legyenek, személyenkint 1 korona készpénznek melléklése mellett, már f. évi október hó 1-től kezdve érvényesítés céljából a m. kir. államvasutak igazgatóságához beküldhetők. Uj arcképes igazolványok is — az erre jogosítottak részéről — ez időpontól kezdődőleg kérvényezhetők.

— **Az új bankó kicserélése.** Még valomatuj a husz koronás bankó, de a hivatalos lap mai számában megjelent az osztrák-magyar bank szabályzata arról, hogy mi lesz a rendje a használhatatlanná vált bankók kicserelésének. E sze-

rint a kapott, de minden részükben teljes bankjegyet valamennyi bankintézet elfogadja, vagy kicsoréli teljes névértékben. A véletlen folytán használhatatlanná vált, bepiszkított, featékbe, tintába mártott, vagy ily anyaggal leöntött bankjegyet csak akkor fogadhatják el, ha valódiáknak kétségtelen; ellenkező esetben ezt a bankjegyet a bécsi központi pénztárhoz kell küldeni. Szándékosan megváltoztatott és az általános forgalomra használhatatlanná vált, különösen a felül nyomtatott, befestett, vagy külalakjukban bármiképp megváltoztatott bankjegyet darabonkint tíz fillér gyártásköltség megtérítése után váltják be.

CSARNOK.

Anyám!

Mig egymáshoz közel voltunk
S ketten együtt megosztogunk,
Örömit és bánatot,
Addig kedves volt az élet,
Mert az anyai szeretet,
Nekem mindent kárpótolt!..

Ha szívembe beköltözött
Egy kis öröm, az nagyra nőtt,
Midőn veled közöltem!..
S ha bu tölté el lelkemet,
Hullatva fájó könnyeket,
Eyhülést töled nyertem!

Sötét lett nekem az élet,
A mióta nem pihenhet
Tekintőm arczodon.
A távolság megmérhetlen,
Mely téged elválaszt tőlem...
Ez fáj szívemnek nagyon!

Fénylonoból jöjj el hozzám
Álmomban oh édes anyám!
És mondj, hogy nemskóra,
Az Uristen kegyelméből,
Elköltözhetem e földről
En is a szép hazába.

Addig kérjed a jó Istent:
Segélyjen, hogy a keresztet
Legyen erőm hordozni;
Békén szenvedni alatta.
Hogy érdemes legyek majd a
Fényes hazába jutni!

Kriszta Klára.

Szerkesztői üzenetek.

B. B. Kolozsvár. Nagyon szivesen vennék, ha cikkeivel egyszer-egyszer felkeresné.
R. A. Seps-Szentgyörgy. A tárczát köszönjük, a mint látja, hozzuk is.

Felülelő szerkesztő és kiadótulajdonos:

Szaboda József.

H I R D E T É S E K.

Árverési hirdotmény.

Alult kiküldött bir. végrehajtó ezenel közhírre teszi, hogy a csikszere-dai kir. járásbiróságnak 1900. évi Sp. II. 19/3. sz. végzése folytán Barta Ignác ügyvéd által képviselt Szultán Gergely csikszere-dai lakos végrehajtó részére öz. Szakács Gergelyné csikszentdomokosi lakos végrehajtást szenvedő ell-n 152 k. 94 f. s jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől fellifoglalt és 1200 koronára becsült ingóságokra a csikszere-dai kir. járásbiróság 1900. évi V. 501/2 sz. végzésével a további eljárás elrendeltetvén, annak az alap- és fellifoglaltatók követelése ere-

jéig is, a mennyiben azok kielégítési jogot nyertek volna, végrehajtást szenvedő lakóiban Csi k-Szentdomokoson leendő megtartására határidőül 1900. október hó 24-ik napján d. e. 8 órája kintzettek, a mikor a bíróság felúlfoglalt ingók és pedig gazdasági eszközök és berendezések a legtöbbet igénynek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alól is elfognak adatni.

Felhívotnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és eza végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik hogy elsőbbségi jelentéseiket az árverés megkezdéséig alólirt kiküldötténel írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák, mert különben csak a vételár fülőlegére fognak utaltatni.

Kelt Csik-Szereda, 1900. szept. hó 31. n.
Keresztes Gyula,
kir. bír. végrehajtó.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Új mosó és vasaló üzlet.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség szives tudomására hozni, miszerint a Petres Ferencz ur házában (piacz-tér) egy a mai kor igényeinek megfelelő

mosó és vasaló üzletet

nyitottam, hol elvállalok mindennemű férfi és női fehérmű mosását és vasalását.

A nagyérdemű közönség szives pártfogását kérve, maradok

teljes tisztelettel:

PÁL ANNA.

2-6

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Értesítés.

Szives tudomására hozom a nagyérdemű közönségnek, miszerint a legújabb felvételek szerint készült

helybeli képes levelező-lapok

immár megérkeztek és üzletemben nagy választékban kapható. — Ugyanitt szerethetők be legolcsóbban mindenféle iskolai szerek, úgymint. tankönyvek, író-és riájszerek stb., stb.

Tisztelettel

Szvboda József.

Csikmegye Földrajza

képekkel illusztrálva megjelent és kapható lapunk kiadóhivatalában. Ára 32 fillér.

Fürdő megnyitás.

Tisztelettel értesitem a nagyérdemű közönséget, miszerint a Templom-utcában levő kád-fürdőmet ujonan és czélszerűen berendezve megnyitottam, mely — a hétfői napot kivéve — mindennap a közönség rendelkezésére áll.

Fürdő órák: reggel 8-tól 12-ig nőknek, 12-től esti 8 óráig férfiaknak.

A nagyérdemű közönség szives pártfogását kérve, vagyok

kiváló tisztelettel:

SZOPOS DOMOKOS.

2-3

Temetkezési intézet!

VAN szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy (Vár-utca) saját házamban levő kész

KOPORSÓ-RAKTÁRAMAT

teljesen ujonan szereltem fel és minden a temetkezéshez szükséges cikkekkel elláttam; mivel üzletemet készpénzzel rendeztem be, azon helyzetben vagyok, hogy egy nagy koporsót felső, alsó szemfödél, párna, czipő, harisnya és gyertyákkal együtt

csak 15 koronáért

és teljebb szolgálók m. t. vevőimnek. Nagyobb és diszesebb temetések teljes rendezését

40 koronától 600 koronáig vállalom el.

Továbbá bátor vagyok magamat ajánlani mindennemű épület- és butor-asztalos munkák olesó árban való csinós elkészítésére, miután a n. é. közönségnek üzlettem iránti szives jóindulatát kérem, magamat becses pártfogásába ajánlva maradtam.

mély tisztelettel

Filó Károly,

műasztalos.

24-25